

גליון היכל הקודש

מוצאי יו"ט ר"ת	הדלקת הנרות	אלעד
8:24	6:38	בית שמש
8:22	6:28	בני ברק
8:25	6:46	חיפה
8:25	6:40	טבריה
8:23	6:37	יבנאל
8:18	6:25	ירושלים
8:23	6:30	מודיעין עילית
8:24	6:36	צפת
8:23	6:35	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 14, גליון 28 (696)

יום טוב פסח, שעת תשפ"ה לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: ישעי' ל"ד-ל"ה | בבלי: מכות ה' | ירושלמי: יבמות י"א | תוספתא: כתובות ז' | רמב"ם: מקוואות ט'

מוהרא"ש מספר

יציאת מצרים

חז"ל אומרים (פסחים קט"ז): "חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". איך אפשר להראות את זה, איך יהודי יכול להרגיש בזמננו כאילו הוא יצא ממצרים? אבל כשיודעים מה פרוש מצרים, אז התשובה מובנת מאליה, כשהיהודים היו במצרים, הפה שלהם היה בגלות, הם לא דברו אל השם יתברך, הם היו משעבדים לפרעה הרשע, שהאותיות שלו הם "פה רע". הם דברו דברים שלא צריך לדבר, והם לא דברו אל השם יתברך. עד שהקדוש ברוך הוא רחם על בני ישראל ושלח להם את הצדיק הגדול משה רבינו, שלמד ליהודים שהעצה היחידה לצאת מכל הצרות והבעיות זה רק לפתוח את הפה ולהתחיל לדבר אל השם יתברך, ועל ידי זה הם זכו לצאת ממצרים, והם קבלו את חג הפסח, שהוא אותיות "פה סח" – הפה מתחיל לדבר אל השם יתברך. הפסוק אומר (שמות י"ד, ב') "וישבנו ויחנו לפני פי החירות" הפה שלהם יצא לחרות, הפה שלהם כבר לא היה סגור, הם כבר התחילו לדבר אל השם יתברך; וכך הם נגאלו מהגלות הקשה של מצרים ומכל הצרות והבעיות שלהם. זה דבר שחוזר על עצמו בכל דור אצל כל יהודי. לכל אדם יש את הצרות והבעיות שלו, כל אחד מתייגע עם קשיים ברוחניות ובגשמיות, לכל אחד יש את הגלות הפרטי כשהוא משעבד למגבלות שלו; עד שהקדוש ברוך הוא עוזר ומוצאים <<<<

מילה של התחזקות

אברך שואל אותי, היות והוא הולך אל חמיו לחג, וחמיו אומר תורות ארכות האם לקחת אתו משניות קטן ויאמר משניות, אמרתי לו, קודם כל אני רוצה לראות איך אתה מנצל את הזמן, ובשארברים יושבים ומשוחחים שעות על גבי שעות אז תשב בצד עם משניות, פתאום נהיתה מתמיד? שנית צריכים לדעת, שכשנאבא או אמא מדברים – צריכים להקשיב להם ולא להראות להם כאילו זה לא מעניין אותי, ואותו דבר זה עם החם, זו מצוה שאנשים מאד מזלזלים בה; אתה תראה בשעת שמחה בשמחתן אומר דרשה, שכולם משוחחים, האבא מדבר והילדים שלו צוחקים, זה חצפה נוראה וזלזול בפניבוד אב ואם.

(ספר 'אויסגעלייזט')

ווארט לחג

בפסח כשאנחנו אומר הלל תאמר בקול, על ידי זה תגיע לאהב את השם יתברך. כך אומר רבנו (ספר המדות אות אהבה, סימן ח): "על ידי אמירת הלל בקול גדול, זוכים לאהבת השם יתברך". כך גם זוכים על ידי אמירת הלל להיות שמור מכל השונאים. כך אומר רבנו (שם אות מריבה, סימן ח): "על ידי קריאת הלל, יושיע לך הקדוש ברוך הוא מאויבך", כי על ידי אמירת הלל נדבקים אל השם יתברך, ואז כבר לא יכול לקרות רע, לכל אחד יש שונאים, בפרט השונא הגדול היצר הרע ששונא את האדם ורק רוצה לקחת ממנו את העולם הזה ואת העולם הבא, כפי שרבי אברהם בן רבי נחמן אמר: "הסמך מ"ם לא רוצה לקחת מהאדם את הרוחניות שלו, הוא רוצה לקחת את הגשמיות שלו – את החיים שלו בזה העולם, הוא רוצה להרוג אותו לגמרי".

עוד אומר רבנו (שם אות שרים, סימן ג): "אמירת הלל וצדקה מסגליו לחן בעיני השם", כי כשאומרים את הפסוקים של הלל שדוד המלך אמר (תהלים קיח, ו): "ה' לי לא אירא, מה יעשה לי אדם", הקדוש ברוך הוא אתי, אני לא מפחד מאף אחד, "טוב לחסות בה' מבטח באדם, דחה דחיתני לנפל, וה' עזרני", יותר טוב לבטח בהשם יתברך מאשר לסמוך על אדם, אנשים רוצים להרחיק אותי, הם אומרים שלי שממני כבר לא יצא כלום, אבל הקדוש ברוך הוא עוזר לי.

אני יכול לכתוב לך את כל ההלל אבל אין צורך, קח בעצמך את הסדור ותאמר הלל בנגון; תודה ותהלל להשם יתברך על החיים שלך, ותעזב כבר את כל הטענות והתרעומות שיש לך על השם יתברך. כבר הגיע הזמן לצאת ממצרים; תאמין לי, לכל אחד יש קשיים, וכל אחד חושב שהחיים שלו לא בסדר, אבל האמת היא שמי עוד יודע כל כך טוב מה טוב לאדם מאשר השם יתברך בעצמו, שהוא עושה הכל ויודע הכי טוב מה טוב לאדם.

בליל הסדר אל תפסיק להודות על מה שהשם יתברך עשה אתך, "מקימי מעפר דל", הוא הרים אותי מהבוע, "מאשפות ירים אביון", איפה הייתי? איפה הייתי מנח? בזבל, בטמאה, "להושיבי עם נדיבים", היום אני זוכה להיות אצל רבנו, לשבת ביחד עם הצדיקים, "ההפכי הצור", את לב האבן שלי השם יתברך הפך "אגם מים" – לתורה ותפלה.

(עצתו אמונה)

מהפכה

בְּעֶזְרֵת ה' יִתְבָּרַךְ ערב שבת קדש פרשת מצורע, שבת הגדול, ז' ניסן, ה'תשפ"ב לבגוד חברי הקרית, אנשי שלומנו, תלמידי הכול הקדש די בכל אתר ואתר, ה' עליהם יחיו רבנו ז"ל אומר (שיחות ה"ו, סימן פח) מה הענין של "הפיכת השלחן בשבת הגדול"? רואים בשבת הגדול שיש מהפכה בכל הבתים, הולך בלגן; אומר רבנו, השלחן מראה על הדבור, כמו שכתוב (יחזקאל מא, כב): "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'", רוצים להראות שעכשיו הדבור עדין בגלות, זה לא מסדר, זה הפוך, אבל כשנזכר לקבל את חג הפסח, נתחיל לדבר אל השם יתברך ויהיה פה-סח, אז יהיה לנו שלחן מסודר ונצא ממצרים. חשוב מאד לזכר את זה, בכל פעם שקורה אצל משהו 'הפיכת השלחן', מתהפך לו סדר היום שלו, הבית שלו, הפרנסה שלו, דברים הולכים הפוך - כל זה הוא בגלל שחסר הדבור, לא מדברים אל השם יתברך; הדבור אל השם יתברך מעמיד הכל במקום, שום דבר כבר לא הפוך, אין הפיכת השלחן.

את המכתב אני כותב לכלכם, אבל מרגשים שזה יותר אישי כשה כתוב בלשון נוכח: אח יקר ואהוב, לך עכשיו לפנה ותשיח את לבך אל השם יתברך, תבכה אליו, תבקש ממנו שיקרב אותך אליו. הזהר הקדוש אומר (פרשת בלק, קצה): כשאדם בוכה להשם יתברך, אומר הקדוש ברוך הוא: "לא בעינא הכא בי דינא דידוננו ביננא", אני לא רוצה שבית דין של מעלה יתערב כשהאדם מגיע אלי עם הטענות שלו, "אנא והוא בלחודנא", אני רוצה להיות עם האדם הזה לבד, "ולית תיאובתא לקודשא בריך הוא אלא כד מקבל לון ואושדו קמיה", אין להקדוש ברוך הוא תענוג גדול יותר מאשר כשאדם בוכה אליו, "דהא כל נטורי תרעין לא שבקין הכי למיעל כמה דשבקין למסכנין", כל שערי שמים פתוחים לאדם שבור שבוכה את לבו אל השם יתברך, "דהא בלא רשותא עאלין", התפללות שלו עולות בלי רשות; כלומר, כשאדם הולך לפנה שאין שם אף אחד, הוא משיח את לבו אל השם יתברך ומספר לו הכל - התפללות האלה עולות מיד אל הקדוש ברוך הוא, כי הקדוש ברוך הוא עונה מהר יותר לעני מאשר שהוא עונה לצדיק הכי גדול.

הזהר ממשיך ואומר שם כי שכאשר דוד המלך ראה את החשיבות של תפלת העני הוא הסיר את בגדי המלכות, התישב על הרצפה ובקש מהשם יתברך (תהלים פו, א): "תפלה לדוד, הטה ה' אזנה ענני, כי עני ואביון אני", רבנו של עולם עזר לי ושמע את בקשתי, כי אני כמו עני; רואים מכאן שהקדוש ברוך הוא קרוב מאד לאדם שמגיע ומשיח את לבו.

בפסח אל תעשו קדוש בבית הכנסת, לא אוכלים מאחרים. יעזר השם יתברך שכבר נזכה (פסחים קטז): ל"ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; (מ"כה ז, טו): ול"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

(עצתו אמונה מצורע תשפ"ב)

שבת שמחה ומאירה

ספר המדות ממון

לה. בזית מרור שאוכלין בפסח, מסגל לפרנסה.

בפסח כשאוכלים את הכזית מרור תבקש מהשם יתברך: "רבנו של עולם תעזר לי שתהיה לי פרנסה", כי רבנו אומר (ספר המדות אות ממון, סימן לה): "בזית מרור שאוכלין בפסח, מסגל לפרנסה".

מורה"ש מסביר לנו, מה הקשר בין הכזית מרור לפרנסה? אם אדם מקבל על עצמו, שמה שרק יעבור עליו, יהיה מה שיהיה, אפילו עם כל המרור, כל סוגי המרירות שבעולם - לא אעזב את השם יתברך, אף פעם לא אעזב את השם יתברך, על ידי זה תהיה לו פרנסה, כי רבנו אומר (לקוטי מוה"ר"ו חלק א', סימן נח), כשכובעים - מאבדים את הפרנסה, ואם אדם מקבל על עצמו 'אפילו שיהיה מרירות דמרירות לא אכעס ולא יהיו לי קשיות על השם יתברך, ולא יהיו לי שום טענות עליו' - על ידי זה נמתקים כל הדינים.

(עצתו אמונה תזריע תשפ"ד)

צדיק אמת שיוכל לעזור לאדם, הוא מלמד את האדם שהוא יכול להושע בקלות, שיש לו דרך להגאל מהגלות שלו, לצאת מכל הצרות והבעיות שלו, והדרך היא שהוא יפתח את הפה שלו ויתחיל לדבר אל השם יתברך, לספר להשם יתברך כל מה שהוא עובר, ואז הקדוש ברוך הוא יעזר לו ויוציא אותו מכל הצרות, הוא יעזר לו וישלח לו את כל הישועות וכל הרפואות.

כשאדם זוכה לזה, הוא מוצא צדיק אמת שפותח לו את הפה וגורם לו לדבר אל השם יתברך; אדם כזה באמת מרגיש שהוא בעצמו יצא ממצרים, הוא נגאל ממצרים הפרטית שלו.

נוהגים לומר לפני אמירת ההגדה את קטע הזהר (פרשת בא, מ): "פקודא בתר דא", הזהר אומר שם שחובה על כל אדם לספר תמיד את הנסים שהקדוש ברוך הוא עשה אתו. כשאדם קרה גס, היתה לו בעיה והקדוש ברוך הוא עזר לו, שהוא צריך לספר ולפרסם את זה לכל אחד; אבל כשאדם קרה גס כל כך גדול הוא מצא צדיק, את רבינו הקדוש, שפתח לו את הפה שיתחיל לדבר אל השם יתברך, אז זה הנס הכי גדול. כי זה כבר יעזר לו עם כל הבעיות שיבואו עליו במשך כל החיים שלו. כל בעיה שרק תהיה, הוא ידע את הפתלת הנכונה, הוא יפנה רק אל השם יתברך, ובאופן הזה הוא תמיד יצא מכל הצרות שלו.

אדם חושב שרק צדיק גדול יכול לדבר אל השם יתברך. אדם חושב שאם הוא עדיין לא מזכיר כמו היהודי הקשר האמתי, אז הוא עדיין רחוק מאד מהקדוש ברוך הוא והקדוש ברוך הוא לא מקשיב לתפלות שלו. אדם חושב שרק כשה כבר כמעט סוף העולם, הוא כבר ניסה את הכל והוא עדיין לא נושע, רק אז הוא יכול לפנות אל השם יתברך, וגם אז הוא לא יכול לדבר אל השם יתברך סתם כך בשפה האישית שלו, רק אם הוא יאמר את כל ספר התהלים, רק אז זה נקרא שהוא באמת בקש מהשם יתברך.

אבל מגיע רבינו ז"ל ומלמד אותנו שהקדוש ברוך הוא נמצא תמיד אצל כל יהודי, לא משנה איך הוא נראה, לא משנה אם הוא גדול או קטן, תמיד הקדוש ברוך הוא מוכן להקשיב לכל מילה שיוצאת מפיו של כל יהודי. היהודי צריך פשוט לפתוח את הפה ולאמר להשם יתברך בשפת האם שלו, מה שעובר עליו, כמו שהוא היה משיח את לבו אל חבר טוב. הסבה למה הקדוש ברוך הוא מביא את הצרה על האדם, היא רק כי הוא רוצה להזכיר לאדם, הוא רוצה לעורר אותו מהשנה, הוא רוצה שהאדם כבר יפתח את הפה ויתחיל לדבר אתו.

(קונטרס פסח כשר)

מה היסוד להצלחה בעסק חדש?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני שומע וקורא את כל השיעורים ואני ממש מתענג מכל מילה, יישר כח.

אני עכשו באמצע פתיחת עסק חדש, ורציתי לבקש עצת וברכה. מהו היסוד להצלחה?

אם ראש הישיבה שליט"א יכול בבקשה להגיד לי מה לעשות, ובבקשה לא דברים קשים מידי.

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת צו,

ח' ניסן, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תהיה חזק להתפלל את שלוש התפלות במנין, מוהר"ש אומר: "מי שמתפלל במנין - יהיה לו דבר שבמנין", יהיה לו שפע גדול.

אל תדבר נבול פה, תדבר בעדינות לכל אדם. רבנו אומר (ספר המדות אות צניעות, סימן סד): "הצניעות מסגל לעשירות".

יתברך ברפת המזון מתוך הכתב, זה מסגל לפרנסה.

יעזר השם יתברך שנוכח (פסחים קטז):

ל'ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים";

וגם (מכאן, טו): "בימי צאתך מארץ

מצרים אראנו נפלאות", אמן.

(עצתו אמונה תצוה תשפ"ה)

תקציר: רבי נתן משתוקק לנסע אל רבנו ז"ל לחג השבועות, אבל היו לו מניעות וספקות רבות בענין.

ועמדו כלם משתוממים, וזוגתו בכתה הרבה מאד, ורבי נתן הלך לקבל רשות, (שקורין גיזעגניען זיך ברפת פרדה) מחותנו, והקפיד עליו מאד ורצה למנע אותו. וזוגתו, שהיא חמותו, התרעמה עליו מאד, איך מלאו לבו לנסע בעת כזאת. אבל רבי נתן לא השגיח על דבריהם כלל מעצם הפסופים והרצונות, שנכנסו בו לקבל פני עתיק יומין רבנו ז"ל.

ותקף ומיד לקח את החפצים שלו ויצא החוצה. ולא היתה לו בכיסו אפילו פרוטה אחת, והגביה עיניו אליו יתברך: "אבי שבשמים! רחם עלי! ועזר לי!"... והזמין לו השם יתברך ברגע קל שני אנשים, שהלוו מעות על הוצאות הדרך עד עיר נעמרו, ותקף ומיד נסע לשם. ושם מצא עגלה הנוסעת לעיר ברסלב, שהיתה צריכה לחזור בלאו הכי, וקבלה אותו בחנם. וכל סדר הנסיעה היה בדרך גס והשגחה, כי הכל היה פתאום.

והיה רבי נתן טרוד ונחפז מאד, כי הזמן היה סמוך לשבועות, ורצה להגיע בעוד זמן לעיר ברסלב ולהתחבר עם אנשי-שלומנו דשם לנסע עמהם יחד לעיר ואסלב. ועצם המניעות והחלקת העצה, שהיתה לו אז, והיסורים והעגמת נפש - זה אין לשער ולבאר כלל. אף מרוב כסופים עצומים, שהיו לו אחרי רבנו ז"ל, זה עזר לו לשבר הכל.

כ"כ דרכו יתברך תמיד, כי הבא לטהר מסייעין לו, וכל המניעות הם מניעות המוח. ואף-על-פי שנדמה להאדם, שיש לו מניעות גדולות באמת, שאי-אפשר לשברן - אף-על-פי-כן באמת כלם הם רק מניעת המוח, ואם יגביר החשק והרצון והכסופין כראוי ויכסף באמת לגמור הדבר שבקדשה, בודאי ישבר כל המניעות.

תרעה.

יום ה', כ"ז באייר: בשעה שתיים אחר-הצהרים יצא רבי נתן מבית חותנו בעיר מאהלוב והבין, שהוא צריך להיות עוד על שבת-קדש בעיר ברסלב, כי תקף ומיד אחר השבת יסעו אנשי-שלומנו מעיר ברסלב אל רבנו ז"ל, ורצה לנסע עמהם בצותא חדא.

והיה חושב בדעתו, איך להתנהג, כי העגלה ששכר בעיר מאהלוב נוסעת רק עד עיר נעמרו, ומי יודע, אם אוכל להגיע ביום ו' לנעמרו בעוד היום גדול, שאוכל עוד באותו יום ו' לנסע לעיר ברסלב ולהיות שם על שבת-קודש, ומי יודע, אם לא תהיינה לי מניעות מאבי, גרו יאיר, שאינו מסכים גם-כן על נסיעה זו - מפל-שפן כשאבוא פתאום בערב-שבת אחר חצות וארצה לסע מביתו, תקף בודאי יקפיד עלי.

על-כן היה מתענג מאד, שהבעל-עגלה ימהר ויחיש מסעו, באפן שיוכל לבוא בעוד היום גדול סמוך לעיר נעמרו, באפן שיוכל לחפש אחר איזו עגלה בדרך, שתסע עמו לברסלב, כי סמוך לברסלב יכולים לעקם את הדרך לעיר ברסלב, כדי שלא יצטרך כלל להפנס בעיר נעמרו ולהפגש עם אביו.

אבל תקף ומיד כשכבר ישב בתוך העגלה ונסע מעיר מאהלוב, התחילו שוב המניעות, שיש בשעת הנסיעה בעצמה פאשר מתנהג עמו על-פי הרוב, שיש מניעות, קודם שמתחילין לנסע - ואחר-כך כשאזכין לשבר אלו המניעות ומתחילין לנסע, אזי חוזרות ומתגברות מניעות חדשות בענין הנסיעה בעצמה מהפעל-עגלה ומהסוסים ומהעגלה ומאופנים ומחבליה ומכל כליה וממטר

מצות בשמחה, מצוות בשמחה

האריז"ל הקדוש אומר (הוכא בכאר היטב אורח חיים סימן תמוז,

סעיף קטן א): "הנהגה ממשהו חמץ מובטח שלא יחטא כל

השנה", כולם שואלים, למה פן נופלים לעברות? לא

יודעים מה לעשות עם דברי האריז"ל הקדוש.

מוהרא"ש מפרש, האריז"ל אומר שמי שנהג ממשהו

חמץ בפסח והוא שמח בזה, יש לו חיות מזה שהוא לא

אוכל חמץ - הוא יהיה כל השנה שמור מעבירות,

השמחה של המצוה תשמור עליו מעבירות.

להיות בשמחה זו עבודה קשה מאד, מוהרא"ש אומר

שקל יותר לצום משבת לשבת מאשר להיות בשמחה,

הדרך היחידה לזכות לשמחה היא על ידי תפילה, על

ידי שמבקשים מהשם יתברך, תבקש: "רבונו של עולם

תעזר לי, אני רוצה להיות בשמחה, תעזר לי שאזכה

לאמונה חזקה, שאזכר שהכל זה אתה ואתה הכל, אין

שום דבר חוץ ממך, דומם צומח חי מדבר, הכל אתה".

תבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם, תעזר לי

שאהיה בשמחה, שאשמח עם המצוות, שאשמח עם

המצוות הקדושות, שאשמח עם שלא עשני גוי, תעזר לי

שלא אשבח לרגע אחד ממך, שאזכר שאף אחד לא יכול

לעשות כלום, לפעל כלום - רק אתה בעצמך עושה

הכל".

(עצתו אמונה צו תשפ"ה)

ומגשם ומרפש ומטיט ומכיוצא בהם, אשר כמעט לא נמלטה
נסיעה אחת, שנסעו אנשיי שלומנו אל רבנו ז"ל, שלא תהיינה להם
מניעות פאלה וכאלה.

תרעו.

והנה תכף כשיצא רבי נתן מעיר מאהלוב והיה נחפז בדעתו מאד
מאד פנ"ל, הסתפל וראה, שהבעלי-עגלה נוסע עם עגלה גדולה, ואין
לו כייאם שני סוסים. וזה ידוע, שאלו העגלות הגדולות - אי-אפשר
להן לילך בזריזות כייאם עלידי ארבעה סוסים ולפחות ששה.

ושאל אותו מה זה, והשיב, שנהלה אצלו סוס אחד בנסיעתו לכאן
והשאיר אותו בערך פרסה ומחצה מפה. ומחמת זה נסע לאט לאט,
וגם התחיל לירד גשם. ונסעו, עד שבאו אל הכפר, שהשאיר את
סוסו. ותכף הודיעו להבעלי-עגלה, שסוסו מת שם.

והתחיל להצטער הרבה וכן התחיל לחשב מה לעשות עם העזר
וכו' - ועלידיה נתעכבה שם קצת הנסיעה. ורבי נתן הצטער מאד
על העכוב.

(המשך יבא אי"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה משולם פייש פעלבערבוים הי"ו קרית ברסלב

לרגל אירועי בנו למזל טוב

החתן שלום אלי' הי"ו עב"ג בת

מו"ה משה אהרן שפילמאן הי"ו וויליאמסבורג

מו"ה אשר לעמל זוסמאן הי"ו קרית ברסלב

לרגל אירועי בנו למזל טוב

החתן בנימין זאב הי"ו עב"ג בת

מו"ה שמחה סאלו הי"ו קרית ברסלב

מו"ה יצחק שמואל פרענקל שליט"א ירושלים עיה"ק

גבאי ביהמ"ד "היכל הקודש" ברסלב ירושלים עיה"ק

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה לייב ראטה הי"ו קרית ברסלב

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה יעקב היילפרין הי"ו סטעטן איילענד

להולדת הבן למזל טוב

מו"ה אליעזר שטרויס הי"ו קרית ברסלב

להולדת הבת למזל טוב

מו"ה שלמה מינצבערג הי"ו בית שמש

לשמחת החלאקה של בנו נחמן דוד נ"י למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמועית שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שמועית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטיינה 541-152-354380
אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגליין במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטיינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799